Ч. 41 Четвер 21 лютого (6 марта) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З'їзд монархів. — Кн. Генрик пруский в Америці. — З полудневої Африки. — Виборча реформа в Бельгії.)

Французскі часописи доносять, що Цісар Франц Йосиф удасть ся вскорі до Сан Ремо, аби відвідати короля анґлійского Едварда VII. і короля італіяньского Віктора Емануїла III., котрі мають там з'їхати ся. В політичних кругах приписують тому з'їздови велике значінє.

Кн. Генрик пруский їздить тепер по більших містах Сполучених Держав. Вчера виїхав з Шікаґо до Мільвокі. В дорозі стрітила єго пригода. Іменно коло Вільмуре наїхали на себе два поїзди товарові наповнені вуглем, в наслідок чого вибух пожар. Князь мусів з тої причини здержати свою подорож і пересидіти дві години серед горіючих ваґонів.

Велика часть льондоньских дневників висказує голосно своє невдоволенє та прямо дорікає правительству, що оно частию промовчує, частию не подає вірного образу о стані річий в полудневій Африці. Daily Mail пише, що до тепер не звістно, кілько Бурів продерло ся через лінію бльокгавзів, а Daily News додає від себе терпкі уваги, що система бльокгавзів не принесла тих користий, яких по нім загально надіялись. Ба навіть правительственний Standard висказує невдоволенє з неясного редаґованя депеш льорда Кіченера і так пише: „Надсилані з поля битви вісти так формуловані, що властиво не знати, як, де і що зайшло. Край має поводи жалувати ся, коли сам мусить собі творити образ випадків та уміти читати поміж стрічками. Коли вже раз подає ся до прилюдної відомости воєнні випадки, то треба говорити цілу правду, хоть би не одно і прикро приходило, бож она і так все вийде на верх. А вжеж всякі змагання до єї затаєння родять лише часом навіть неоправдане недовірє.

В Бельгії з кождим днем замічає ся більший рух в справі загального права голосованя. Лїберали всіх відтінків порозуміли ся зі социялїстами в цїли скасованя теперішної виборчої системи, т. зв. vote plural, уведеної в 1893. Коаліция хоче перевести ревізию конституциї і то при помочи уличних демонстраций, які тепер всюди входять в моду. Нові вибори до палати і сенату припадають в маю, а опозицийністи хотїли би тепер вже вимусити зміну ординациї виборчої. Провідники социялїстів не криють ся з угрозами, що їм удасть ся поконати опір католицкої партиї против загального права голосованя і то без кровавих розрухів, бо социялїстичні новобранцї, що в осени вступили до військової служби зобовязали ся під присягою відмовити официрам послуху в разї інтервенциї войска при уличних розрухах. Не порішена ще до тепер справа голосованя женщин. Католики хотїли признати їм право голосу, та оперлась тому знов социяльна демократична партия з обави, що більшість женщин віддасть голоси на кандидатів католицкого сторонництва. Подібні ухвали запали і на загальних зборах женщин - социялїсток, щоби той постулят оставити поки-що на боцї, поки перше мужчини не виборють для себе загального права виборчого, та щоби тим способом акциї не утрудняти.

Новинки.

Львів дня 5 го марта 1902.

— П. Віцепрезидент краєвої Ради шкільної др. Пляжек виїхав вчера в урядових справах до Кракова, а відтак до Відня, звідки верне дня 12-го с. м.

— Стипендию імени о. Петра Мединьского, призначену для учеників ґімназияльних греко-кат. обряда, свояків фундатора, вглядно походячих з колишного чортківского округа, надало Намістництво Николї Сисакови, ученикови I. ґімн. кляси в Станиславові.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщує, що дня 1-го с. м. привернено загальний рух на шляху Борщів-Іване-пусте.

— Отворенє нїмецкої границї. Як оповіщує урядова Gazeta Lwowska, нїмецке правительство позволило нанову на ввіз рогатої худоби із Галичини до округів: Вроцлав, Лїгниця і Ополе в королївстві пруским.

---

31) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

„Викликач питав, хто дає більше. Всї мовчали; бо до роботи тота нїма тїнь була непридатна, а до того ще й по половинї вже мертва, а похорон дорогий.

„Так минуло кілька хвиль. Аж викликач приступив до неї та вдарив єї нагайкою, щоби она прокинула ся та не показувала ся купуючим такою нужденною. Она лиш стрясла ся як би в горячцї, притулила ще сильнїйше дитинку до себе, і оглянула ся, мов би шукала якоїсь помочи, та й подивила ся просто мenі в очи. Що тогди стало ся, то було хиба якесь чудо, бо очи у неї були більші, як у кого небудь, кого я лиш видів, а в них сидїв якийсь нечистий дух, що мене опанував, і держав ся мене аж до самого кінця, а того дня він перший раз мене зачарував.

„Спеки не було і я нїчого не пив, а все таки робив я проти власної волї і доброї розваги, коли по тім, як она на мене подивила ся, я давав за ню все що мав, щоби лиш єї купити. Я міг би був єї і дешевше купити! Мої товариші сьміяли ся з мене, переторжник згорнув мої гроші, а я поміг їй встати, взяв дитину на руку, перевіз єї лодкою через Ніль, посадив моє нуждене майно на візок від каміня, і так привіз жінку, як би який камінь, аж сюда до старого.

„Мати покивала головою, а тато подивив ся на мене як би на якогось неповна розуму, але обоє не сказали анї слова. Постелили їй соломи, а я по ночах, коли мав час, поставив отсю розвалену хижу, що була колись порядною хатою. Мама незадовго полюбила дитинку. Она була дуже маленька, і ми називали єї Пенну ¹), бо она була така як би яка мишка. Я вже не ходив на передмісте чужинцїв, складав, що собі заробив, і купив козу, що стояла перед нашими двермi, коли я переніс жінку до власної хати.

„Она була нїма, але не глуха, та й не розуміла нашої мови; але той якийсь нечистий дух говорив за ню, і розумів, що я говори. Она все розуміла, і могла очами говорити; а то вже правда, що найлїпше уміла дякувати. Нїякий із старших єреїв, що величає богів підчас великого сьвята Нїлю довгими піснями, не уміє так щиро дякувати вправними устами, як она нїмими очами. А коли хотїла чого просити, то здавало ся, як би той нечистий в єї очах мав ще більшу силу як коли небудь.

Зразу, то правда, що мене то гнївало, коли она, оперши́сь об стїну, стояла як би нежива, або, коли мала кричала, і не дазала менї спати; але она потребувала лиш подивити ся на мене, а нечистий дух стиснув мене за серце і вмовив в мене, що то не крик, але чистий сьпів. А Пенну й милїйше кричала як инші дїти! та й мала такі мягонькі і білі та делїкатні пальчики.

Одного разу кричала она дуже довго. Тогди я нахилив ся до неї і хотів щось до неї сказати, а она вхопила мене за бороду. Та й так то було! Опісля мусїла она мене нераз так торгати, а єї мати зміркувала, що я то люблю, бо коли я приніс щось доброго, лице або цьвітку, або й медівник, то она піднесла дитинку і поклала єї ручки на мою бороду.

„От так, за кілька місяцїв навчила ся жінка підносити дитину в гору, бо в спокою і при догляді стала сильнїйша. Але білою всетаки лишила ся та й делїкатною, лиш з кождим днем ставала молодша і краєша; могла мати ледви двайцять лїт, коли я єї купив. Як она називала ся, я нїколи не довідав ся, та й ми не дали їй нїякого імени. Була „жінкою", та й так ми єї кликали.

„Була вісім місяцїв у нас, аж Мишка умерла. Я плакав так само як і она, а коли я так нахилив ся над маленьке тїло, а менї сльози котили ся по лици, і я собі думав: „Не буде вже кому підносити пальчиків до тебе", тогди почув я перший раз мягку руку жінки на моїм лици. Она як дитина гладила мене по лици, а при тім споглядала на мене з такою вдячностию, що менї так стало на серци, як би менї фараон дарував нараз горішний і долїшний Єгипет

¹) Пенну називає ся по староєгипетски миш.

— **З товариства „Січ“ у Відни** (VIII. Piaristengasse 46). На надзвичайних загальних зборах товариства, що відбули ся дня 19 лютого с. р. вибрано такий виділ: голова: Роман Перфецкий, ст. прав; заст. голови: Осип Боцян, ст теол.; писар: Лев Посацкий, ст. прав; касиер: Ілько Попович, ст. маляр. акад.; бібліотекар: Зенон Кузеля, ст. фільос.; заступники виділових: Микола Щуровский, ст. прав; Федір Примак, ст. фільософії. На зборах ухвалено зміну статута в сім напрямі, що товариство „Січ“ має стати товариством виключно академічним і має заснувати запомоговий фонд.

— **Убийство.** З Волосова, надвірняньского повіта, пишуть до „Діла“, що там вчинилась 25 лютого сварка між Николою Опирюком а жидами Айзиками, та що пішло їм о „шистку“. Жидівки зачали бити Николу, котрий має бути пяниюгою; люди розборонили, і Опирюк пішов до дому. За хвилю вернув до Айзика і зачав сварку; тогди надбіг єго 19 літний син Федир і ударив каменем в голову жидка, сина Айзика, так сильно, що череп пук і жидок погиб на місци. Другого дня відбула ся обдукция, а Федя Опирюка відставили до суду.

— **В Рудні коло Львова** в тамошній Читальни „Просьвіти“ відбули ся Шевченківскі вечерниці устроєні ґрупою молодіжи (головно технічної) зі Львова, а заходом о. Ганицкого. На вечерниці зложили ся: житепись Шевченка, оповіданя з козацкої історії, читанє і обяснюванє Шевченкових творів, гра на цитрі та хори. По вечерницях відбула ся в Читальни перекуска, при якій вела ся весела та при тім патріотична гуторка.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Ради господарскі.

— Управа ростин господарских (XII). З бурянами дуже трудно дати собі раду, а ще труднійше, коли й самі господарі о то мало дбають, як то на жаль буває у нас, так, що аж треба було видати закон змушуючий господарів до винищеня бурянів. На основі сего закона можна змушувати господарів, щоби они нищили буряни. Нехай же ніхто не чекає, щоби єго аж змушували до того. Найліпше було би, як би всї ті господарі, котрих поля притикають до себе, взяли ся спільно і в один час очищувати свої поля і однаково старали ся удержувати їх чистими. Особливо же чисто треба удержувати городи, бо тут часте поленє і забирає богато дорогого часу, котрий можна ужити до чого иншого і нераз коштує богато гроша. При тім треба й на то памятати, щоби буряни скидати на купу призначену до робленя компосту. — Коли вже з бурянами трудно дати собі раду, то ще труднійше зі всїлякими шкідниками, котрих єсть множество, а котрі бувають нераз так маленькі, що господар аж тогди зверне на них увагу, коли они вже нароблять великої шкоди. До таких належить н. пр. так звана блошка, малесенький хрущик, котрий скаче як блоха, а котрий робить иногді дуже велику шкоду на розсаді капусти, на буряках і ріпаку. На блошку помагає, але не завсїгди посипуванє ростин раненько коли ще роса, саджею, пересїяним попелом або ґіпсом. Найліпше ще по засїяню н. пр. ріпаку або в городі капусти посїяти ще за 3 або 5 днів другий раз рідко ріпак, а на капусту редьковку, бо тогди блошка кине ся на молодші ростинки а старші тимчасом будуть рости сильнїйше, і блошка їм вже нічого не вдіє. — Великим шкідником єсть т. зв. дротівка личинка (червачок) хрущика, званого ковалем, котра підгризає стебла засївів, як то вже й сего року стало ся у нас в декотрих сторонах. На дротівку найліпше ще розкидати розкраяну бараболю на примапу, а відтак визбирувати червачки. Так само велику шкоду роблять т зв. борозняки, личинки маєвих хрущів. Длятого передовсїм треба хрущі нищити, а відтак при ораню з весни визбирувати за плугом борозняки. Також не треба нищити кертиць, вороні кавок, котрі помагають нам нищити того шкідника. Де борозняки появлять ся у великій скількости, можна також виганяти свинї на поле, щоби ті їх нищили. При сїй нагоді треба ще згадати, що хрущами можна дріб годувати; треба їх лиш попарити, щоби згинули.

— Шпараґи. Із шпараґів можна аж в третім роцї мати дохід, але хто собі раз заложить шпараґарню, той без великого труду і заходу та без видатків може мати добрий дохід і через 15 літ а навіть довше. Шпараґи в місті, то ласа річ, а що їх управляють лиш фахові городники, то они платять ся дуже дорого. Як би їх управляли господарі по селах близько міст, то і містам робили би велику вигоду і самі мали би великий хосен з того. Найважнїйша лиш річ, щоби знайшлась охота до заложеня собі шпараґарні і терпеливість через три роки, замість шпараґи зачнуть давати дохід. А до заложеня шпараґарнї ось що треба знати: Шпараґи удають ся найліпше на добрім пісковатім ґрунті. Де ґрунт тяжкий, там треба єго добре перемішати з піском, а в дуже тяжкім ґрунті треба на спід грядки дати попелу, піску, тинку з мурів і компосту. З весни сїє ся насїнє шпараґів в добру пухку землю рядками на 10 до 15 центиметрів далекими від себе. Насїня треба легко вкрити, а скоро зійде, так прорідити, щоби одна ростика від другої стояла на 5 до 6 центиметрів. Молоді ростинки треба часто обполювати і осторожно обсапувати, а літом і в осени часто підливати. Так виплекані ростинки уживає ся на другий рік до заложеня шпараґарнї. Під шпараґарню треба вибирати ґрунт положений до сонця, не за холодний і не за вохкий. В осени перекопує ся єго глубоко і мішає з коротким, добре перегнилим обірником. На весну робить ся на тім місци шпараґарню в той спосіб, що насамперед витичує ся рядки, в котрих мають бути шпараґи засаджені: перший рядок на пів метра від стежки далеко, а прочі рядки один від другого на метер. Вздовж тих рядків копає ся рівці, на 30 центиметрів широкі а на 20 глубокі, землю розгортає ся по боках межи рівцями а боки рівців вирізує ся рівно і убиває ся, щоби держались як стїнки. Відтак сподом рівця зрушує ся землю знову, і в тім місци, де мають бути посаджені шпараґи, застромлює ся тичка так, щоби перша тичка від початку рівця була на 30 центиметрів далеко, а відтак тичка від тички на 60 центиметрів. Тепер приступає ся до пересаджуваня: Виймає ся лиш такі саджінки, котрі мають широкі головки, бо ті пускають опісля добрі, грубі і мясисті пагони, що служать за смачну страву

„Коли ми Мишку поховали, она зачала знов слабувати, але мама єї доглядала і она подужала. Я жив з нею як батько з дитиною. Она була така любенька, але коли я до неї зближив ся і хотів єї попестити, то она лиш подивила ся на мене, а нечистий дух в єї очах зараз відогнав мене, і я відступив ся від неї.

„Она ставала здоровійша і сильнїйша та й що раз красша, така красна, що я єї укривав, бо я хотів конче взяти єї собі за жінку. Такою ґаздинею, як слід, не могла она, що правда, ніколи стати; руки у неї були такі делікатні, та й не уміла навіть кози видоїти. То, як і таке инше робила за ню мама.

„В день сиділа в хаті при роботі, бо она знала ся дуже добре на жіночих роботах та виробляла мережева такі тоненькі як паутина; мама їх відтак продавала і приносила за то пахощів. Она їх дуже любила а так само цьвіти; то Уарда по ній має таку вдачу.

„Вечером, коли люди з тамтого боку виходили з міста померших, виходила она на прохід на долину, ходила задумана та споглядала на місяць, бо она єго особливо любила.

„Одного разу зимовою порою приходжу я до дому. Було вже темно і я гадав, що застану єї на порозі. Аж ось чую може на сто кроків по за печерою старої Гект, як стадо шакалів страшно уїдає і я собі зараз погадав, що они напали на якогось чоловіка, та й був би зараз здогадав ся, на кого, хоч би менї того ніхто не сказав і хоч би жінка не могла кричати та кликати. Мене взяв шалений страх, я вирвав кіл, до котрого була коза привязана вхопив головню з огню та побіг нещасливій на поміч, прогнав зьвірів, та приніс омлївшу жінку до хати. Мати помогла менї єї відтерти. Коли ми лишились самі, я плакав як дитина з радости, що єї виратував, а она дала ся поцїлувати і от стала моєю жінкою в три роки по тім, як я єї купив.

„Она привела менї на сьвіт донечку, котру таки сама назвала Уардою, бо показала насамперед на рожу а відтак на дитину, а ми зрозуміли, що она каже.

„Незадовго по тім она й померла.

„Ти єрей, але я тобі кажу, коли мене покличуть перед Озіріса, а мене впустять межи блаженних, то я спитаю ся, чи застану там жінку, а коли воротар скаже, що нї, то нехай мене спокійно викине до проклятих, скоро би лиш я єї там знайшов.

— А она-ж не дала і знаку о тім, звідки она? — спитав лікар.

Вояк закрив собі лице руками і заходив ся від плачу та не чув, що той питає ся; але парашіт сказав:

— Она була дитиною якогось вельможі, бо в єї одежи знайшли ми золоту дорогоцїнну річ з дорогим каменем та з якоюсь дивною написию. То дуже дорога річ і моя жінка ховає єї добре для дитини.

Глава друга.

На другий день скоро лиш стало свитати, пішов лікар Небзехт з парашітової хати.

Він був вдоволений станом недужої і задуманий пустив ся до терасової сьвятинї Гатшепсу, щоби там зайти до свого приятеля Пентаура і у него написати письмо, котре обіцяв дати старому.

Коли сонце всходило ясно, дійшов він був до сьвятинї. Він сподівав ся, що почує ранну пісню єреїв, але всюди було тихо. Він застукав а заспаний воротар отворив єму браму.

Небзехт спитав єго про настоятеля сьвятинї.

— Він помер сеї ночи — відповів воротар і зївнув.

— Що ти кажеш? — відозвав ся лікар перепуджений. — Хто помер?

— Наш старий настоятель, Руї, добрий чоловічиско.

Небзехт аж лекше відотхнув і спитав про Пентаура.

— Ти із Сеті'вого дому — сказав воротар — а не знаєш, що єго скинули з єго уряду. Сьвяті отці не хотіли з ним витати рождество Ри. Він мабуть тепер сам сьпіває на стражници. Там єго застанеш.

Лікар вийшов кілька сходів на гору. Кілька єреїв, що єго побачили, станули в купку і зачали сьпівати. Він не зважаючи на них пішов дальше і застав свого приятеля на найвисшій терасї, котрий там щось писав.

Він довідав ся зараз, що стало ся і відозвав ся з обуренєм: Тим панам в Сеті'вім домі в тобі за богато правди, а для сеї зволочи тут ти за ревний і за чистий. Я то знав, що до того прийде. Нам вістним тайни не остає ся нічого лиш або казати неправду, або мовчати.

— Стара похибка! — сказав на то Пентаур. — Ми знаємо, що божество єсть одно, ми називаємо єго „всесьвітом“ [2]), „ослонок всесьвіта“ [3]) або просто лиш Ра. Але під тим Ра розуміємо ми щось иншого як ті люди змислові, бо той всесьвіт то у нас бог, і ми в кождій єго частині пізнаємо лиш прояву того найвисшого духа, крім котрого нема нічого анї там на горі анї тут в долинї.

— Ти можеш то все менї казати, бо я також вістен тайни — перебив єму Небзехт.

— Але я не таю того і перед сьвітскими людьми — відозвав ся Пентаур; — лиш я показую частинку тим, що не можуть всего поняти. Хибаж з мене брехун, коли не кажу: „я говорю“, лиш: „мої уста говорять.

---

[2]) В сьвятих письмах стародавних Єгиптиян називає ся Бог „один“ або „однїсенький“. Подані в сїй розмові поступові погляди настали були у Єгиптиян аж в новій державі. Спершу була віра Єгиптиян лиш простим поклоньством сонцю і Нілеви.

[3]) По єгипетски „теб темпі“.

Коло кождої тички нагортає ся землю на купку, 10 центиметрів високу, кладе ся на ню саджінку і корінці розкладає ся добре на всі боки а відтак присипає ся землю на 10 центиметрів грубо. Літом треба ростинки обчищувати з бурянів а підчас спеки часто підливати; в осени обтинає ся била аж тогди, коли зовсім зівянуть. Щоби земля межи рядками не стояла пусто, засаджуєсь на ній калярепу редьковку, салату і т. п. ростини, котрі легко і борзо ростуть та не потребують богато поживи. В другім році засипаєсь рівці зовсім землею а з шпараґами обходить ся так само як в першім році. Наконець в третім році згортає ся землю з обох боків під рядки і підсипає ся шпараґи так, щоби земля понад шийкою від кореня (місце, де з кореня зачиняє рости било) стояла на 30 центиметрів високо. Пагони будуть тогди красні і довгі. В третім році можна вже пагони вирізувати до ужитку і на продаж, але не довше як до кінця мая В слідуючих роках вирізує ся пагони від половини цьвітня до кінця червня а відтак гноїть ся шпараґарню і перекопує ся.

— **Мішанка на пашу**, котра складає ся з вівса, вики і горошку дає добру і здорову пашу, доки єсть молода і смачна не ослабляє плодовитости ґрунту, а поле лишає ся по ній чисте і сильне під управу ріпаку, жита і т. д. Мішанку таку треба сіяти зараз з першою весною меншими куснями, що 14 днів, а що насіне коштує досить дорого, то не треба сіяти більше, як лиш тілько, щоби стало на зелену пашу, бо она яко суха паша не так вже добра, хиба що нема конюшини і она мусить єї заступати. Після того яка ціна насіня, треба брати більше або менше вики і горошку, найліпше дві третини струкового насіня а одна третина вівса. Часом мішають ще ячмінь, бобик, гречку і кукурузу. Чим густійший засів, тим ліпше. В сторонах де ґрунти бувають сухі, ліпше сіяти на поле зоране перед зимою, котре має ще в собі вогкість з зими, як на поле сьвіжо зоране. Звичайно сіє ся насамперед вику, скоро лиш земля до того надає ся, бо морози їй не шкодять, а відтак з початком червня можна вже косити.

Переписка господарска.

Йоан Дор. в С. к. Кош.: До годівлї надають ся найлїпше ті крілики, за котрими Ви, здаєсь, пошукуєте, — сиві, сріблисті (Królik srebrzystv, Silberkaninchen. Lepus cuniculus argenteus), бо він дає знамените футро, і шкірки з таких криликів можна добре продавати а мясом живити ся. Таких криликів дістанете найскорше у п. Władysław Karol Falkowski-го в Городловичах, почта Сокаль. Або спитайте також в краєвім товаристві для годівлї дробу, голубів і криликів, у Львові, під адресою: проф. дра J. Szpilman-а, ул. Кохановского, 33. Може там дістанете дешевше.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— **Ціна збіжа** у Львові 4 марта: Пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·70 до 6·85; овес 6·90 до 7·25; ячмінь пашний 5·50 до 5.75; ячмінь броварний 6·50 до 7·50; ріпак 13·25 до 13·50; льнянка 10·75 до 11·25; горох до вареня 8·50 до 13·—; вика 7·75 до 8·50; бобик 6·— до 6·50; гречка 6·75 до 7·50; кукурудза готова 6·— до 6·25; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 50·— до 100·—; конюшина шведска 60·— до 95·—; тимотка 28·— до 38·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 5 марта. Вчера відбула ся в палаті кардинала Ґруши конференция епископів. Прибули на неї між иншими архіепископ зі Львова др. Більчевский і митрополит Шептицкий.

Льондон 5 марта. Часописи доносять, що дня 23 лютого Девет був ранений кулею в рамя.

Париж 5 марта. Префект полициї видалив 10 чужинців, котрі брали участь в демонстрациях, між ними 5 Росиян.

Мадрид 5 марта. Вчера арештовано 8 анархістів, між ними 2 Анґлїйців, 2 Француза і одного Швайцаря. Домашні ревізиї переведені у них викрили заговор.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житеписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . .	аркуш	по	10 сот.
2. Замкненя місячні .	2 аркуші	„	5 „
3. Інвентар довжників .	аркуш	„	5 „
4. „ вкладників .	„	„	5 „
5. „ уділів	„	„	5 „
6. Книга головна	„	„	10 „
7. „ ліквідацийна .	„	„	10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	10 „
9. „ уділів членьских	„	„	10 „
10. Реєстр членів	„	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

— **„Товариша“** ілюстрований календар на 1902 р, можна дістати у всіх складах „Народної Торговлї“ по ціні 1 К.

коли кажу: твоє око видить, хоч то ти той, що видить? Коли покаже ся сьвітло того одного, то я дякую єму піснями з цілого серця і називаю найяснїйший з его видів Ра. Коли споглядаю на зелені он там ниви, то взиваю вірних, щоби дякували богини Реннут [4]) то єсть тій силї того одного, котра велить збіжу буйно рости і дозрівати. Коли мене бере диво, що ся божа ріка, котрої початку не знаємо наділяє наш край такою обильностию плодів, то величаю того одного яко бога Гапі [5]), що єсть для нас загадочним. Чи дивимо ся на сонце, чи на благодать жнива або на Ніль, чи з подивом придивляємось у видимім або невидимім сьвіті одности і гармониї всего сотвореного, то все-таки маємо діло лиш з тим одним, що обнимає весь сьвіт, до котрого ми самі належимо яко ті з его проявів, в котрих він поклав свою самосьвідомість. Круг уяви простих людий єсть маленький!...

— І длятого ми льви, даємо їм той кусень, що ми самі відразу поликаємо [6]), дрібненько посіканий та ще й політий юшкою, як тому недужому, що має слабий жолудок.

— Ні, ми лиш відчуваємо обовязок розпустити та присолодити той острий напиток, від котрого й мужчини могли би перевернути ся, заким дамо его дітем, тим, що ще духом недоспілі. Мудрці з давних часів закрили що правда, найвисші правди убравши їх в алеґориї та символи аби придумавши для них цьвітисті казки, але все-таки подали їх людем так, що они можуть їх розпізнати.

— Можуть розпізнати? — спитав лїкар.— Розпізнати? А на щож тогди заслона?

— А хибаж гадаєш, що товпа годна [7]) глянути нагій правді в очи так, щоби єї не взялась розпука?

— А хибаж я можу, хибаж може хтось другий, хто дивить ся просто і не силуєсь нічого більше видїти як лиш правду? — спитав лїкар. — Ми оба знаємо, що річи суть лиш такими, якими они показують ся в так або инакше приготовленім зеркалї нашої душі. Я виджу сїре сїрим, біле білим і привик, коли в моїй тверезій груди взагалї єсть щось такого. Ти дивиш ся так само як і я, але твоя гадка перебражуєсь в тобі, бо в твоїй души суть невидимі творителї, котрі поправляють то, що криве, тому, що байдужне, надають повабности, а краси тому, що повабне. З тебе, бачиш, поет, артист, а з мене лиш той, що шукає правди.

— Лиш? — спитав Пентаур. — Як-раз задля тої твоєї боротьби я тебе так високо поважаю, а ти прецї знаєш, що і я не хочу більше нїчого як лиш правди.

(Дальше буде).

---

[4]) Богиня урожайности і жнива.

[5]) Ніль.

[6]) „Єреї — каже Климентий з Александриї — не допускають нікого до тайни своїх містерий, хиба лиш короля або того зпоміж себе, котрий відзначає ся честнотою і мудростию“. То само поучають і памятники на многих місцях.

[7]) В місті Саіс була статуа богинї Атини (Нейт), на котрій була така напись: „Я тим всім, що було, що есть і що буде; моеї заслони ще ніхто із смертних не розкрив“.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-росийского

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . . . 4 зр.

Непорочне початие *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Ренї* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтогр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).